

شماره تماس:
 ۰۲۱۸۸۰۴۸۰۲۶ / ۰۹۱۳۹۹۶۸۶۱۱
 @anjomanalzahra
 @anjoman_eslami_alzahra

برای ما برای آگاهی!

● فاطمه خلیلی یگانه - سردبیر نشریه روزنه ●

که آن‌ها راه انداخته‌اند می‌شوند؟ کسانی از «ما» که خستگی، باعث می‌شود به دروغ آن‌ها، دلخوش کنند، تیز کنند به صدای مثلاً حق آن‌ها، گوش‌هایی که پر شده‌اند از عهدهای وفا نشده، چطور به مردمی که حق دارند اخبار روز مملکت خود را در رسانه‌ی ملی ببینند، اما فقط از اخباری مطلع می‌شوند که رسانه ملی صلاح دیده است، بگوئیم گول اخبار اینستاگرامی و غیره را نخورید؟ ما چه چیز را بی‌پذیریم وقتی شاهد عینی جنگ کف خیابان‌های خود هستیم؟ رسانه دروغ می‌گوید، اما کاربر عاقل هم دارد. کاربر فریب می‌خورد، اما از کدام رسانه؟ جو رسانه‌ای کار را جایی رساند که در تلفن‌های همراه دیگر یک فیلترینگ هم پاس‌خگو این همه فیلتر نیست! اگر موج تخریب‌گر منافق‌های درونی و بیرونی به سونامی تبدیل شود، کاربران به حق، غرق بشوند، نوش‌دارو شود پس‌از مرگ سهراب چه؟ «ما» باید اجازه‌ی سوءاستفاده بدهیم وقتی هر کدام می‌توانیم غریب نجاتی باشیم برای ایران عزیز ما؟ رسانه می‌تواند از کسی که اعتراض دارد، فقط به آتش کشیدن چارقدش را نشان دهد تا به اسم طلب آزادی، پی‌ریزی کند سر بریدن اسلام را، کات کند از ویدئو مطالبه‌گری مردم را از مسئولانی که مسئولیت‌پذیر نیستند، چنانچه نپذیریم که بزرگ‌نمایی رسانه گاهی فقط به ضرر خود ما تمام می‌شود و کسانی که در آن اخبار را پوشش می‌دهند، وحی مطلق هستند و ممکن نیست دروغ بگویند، دچار خودتخریبی می‌شویم. «ما» می‌بینیم تلاش دشمنان اسلام را در رسانه در این روزهای سیاه که تلاش دارند، عامل سیاهی را اسلام بدانند. کسانی قصد دارند ناعدالتی امروز را وسیله کنند برای ضربه زدن به وجهی عدالت امیرالمومنین (ع) تا حکومت اسلامی حضرت رسول (ص)، پدر تمام دخترانی که از زنده به گوری نجات یافتند را زیر سوال ببرند. رسانه می‌تواند از اسلام، تندروی غیرعقلانی عده‌ای را نشان دهد، در لاف‌ها بپوشاند ماهیت عقلانی آن را، که همان عامل نگرانی آن‌ها است. زور رسانه به تخریب وجه می‌رسد ولی، مزدورانی که نشسته‌اند تا از آبی که به خون جوانان وطن آلوده گشته، ماهی بگیرند، بدانند که سالیان سال است که از خون آن‌ها لاله‌هایی به قدمت ایران کهن دمیده است؛ جاودانه! اجازه نمی‌دهیم از «ما» علیه «ما» بسازید و از خاک ایران برای خود خیال خوش! امروز اگر دردمند هستیم، اما حواس ما به رسانه‌ای که تصویر پرچم سیدالشهدا (ع) در آتش را، نشان می‌دهد هست و از یاد ما نمی‌رود خون‌های بی‌گناه ریخته شده را، همانطور که این همه سال هیچ‌یک از «ما» قیام اباعبدالله (ع) به همراه خانواده او را، فراموش نکردیم. منافق درونی و بیرونی بدانند، رسانه فقط برای شما ابزار نیست، امروز ما هم به ابزاری که دست خود داریم، آگاه هستیم.

تشریح و توصیف موضوع آشنایی «آسیب‌های شبکه‌های اجتماعی» و رسانه، تکرار مکررات است و شاید جای آن در این یادداشت از حوصله خارج باشد. مسئله اصلی، پوشش خبری اتفاقات شبانه‌روزی است که در جای جای مملکت ایران در حال رخ دادن است. رسانه شدت اهمیت حضورش را بخصوص در بروز کاربران در این روزهای پرخشم و شب‌های با نفرت برنامه‌ریزی شده، به رخ کشیده و قدرت‌نمایی کرده است. سرگشتگی‌ای که به گم‌گشتگی برخی کاربران میان امواج دو سویه تبدیل شده است، مسئله‌ی دیگری است. رسانه، تنها بستر سرگرمی و درآمد نیست، می‌توان آن را ابزاری دید که درد ضربه آن به روح، گاهی بیشتر از باتومی است که مستقیم به تن برخورد می‌کند. اما این دفعه، چنین ضربه‌ای را چه کسی می‌گوید؟ چطور ممکن می‌شود، از یک ملت دو جبهه مقابل هم دربیایند؟ آیا عده‌ای که روی صندلی گرم و چرم خود نشست‌اند، کاری جز نمایشی گریستن و مقابل دوربین خشمگین شدن ندارند؟ در دودستگی یک ملت به اندازه‌ی پول‌های چرکینی که می‌گیرند، ایده‌ها و گزافه‌گویی‌هایی ندارند؟ همراه با لایک‌ها و شیرهای قلبی؟ قطعاً نمی‌بایست چشم بست روی کوتاهی‌ها و صددرصد اشتباه‌ها و خطاهایی که اتفاق افتاد و انگشت اتهام را به روی آن‌وری‌هایی گرفت که به نام دلسوزی برای مردم و به کام پول به جیب زدن خودشان، در حال تلاش بودند و هستند. دهان باز اعتراضی رسانه امروز از چه می‌گوید؟ مردم، «ما»، قصد دارند چه چیز را فریاد بکشند؟ کسانی که خودشان را از «ما» می‌دانند اما درمیان این وضعیت دلخراش نیستند و نگرانی‌شان نمایش دوربینی است، قصد دارند برای فریاد زدن چه شعاری، به چه مبالغی برسند؟ اشتباه کرده‌اید اگر به مردمی از «ما» را که از اختلاس‌ها، گرانی‌های صعودی بی‌نزد، ساختارهای بی‌اصول، گشت ارشادهای به دوراز مفهوم تفکری امربه‌معروف و نهی‌از منکر شهید مطهری، خشکی ارومیه جان و شاید صدها مورد دیگر به ستوه آمده و لب به اعتراض باز کرده‌اند، خورده گرفته‌اید. اتفاقاً رسانه سیاه سیاه نیست وقتی هدف استفاده از آن، هدف تخریب نباشد. هرچند نمی‌توان منکر این شد که هیچ رسانه‌ای در هیچ کجای دنیا، دروغ و فریب تحویل ما نمی‌دهد. رسانه گاهی تنها آن چیز را به چشمان منتظر ما ارائه می‌دهد که صلاح می‌دانند و می‌خواهد ما آن را بدانیم. جو رسانه‌ای که افراد تخریب‌گر و فرصت طلب به راه انداختند، از جایی به بعد بستر مناسب شد برای کسانی جدا از «ما» تا موج‌هایی راه بی‌اندازند از فریب و نیرنگ‌های عمروعاصی که مقصود به کجا برسد؟ تخریب تجمع‌های اعتراضی مردم و تبدیل آن‌ها به شورش که میلیاردر دلاری از تحریک آن، سود ببرند. آنوقت چه کسانی موج‌سوار موجی

کاسه‌های داغ‌تر از آتش

نامه انجمن اسلامی دانشگاه الزهرا(س) به ریاست محترم قوه قضائیه، وزارت ارشاد و ریاست صدا و سیما جمهوری اسلامی، در پی محکومیت اتهامات بی‌اساس سلبریتی‌ها به جمهوری اسلامی و مطالبه‌ی برخورد قانونی با آنها.

● نرگس علینقیان - دبیر واحد فرهنگی و سردبیر آینه جادو ●

بسمه تعالی

جناب آقای اژه‌ای، رئیس محترم دستگاه قضا سلام علیکم؛

در بسیاری از مقاطع تاریخی پس از وقوع انقلاب اسلامی، همواره شاهد اتفاقات و رخدادهایی بوده‌ایم که هدایتگر بسیاری از آنان، عناصر بیگانه و دول خارجی بوده‌اند. در این میان بسیاری از سرشناسان و چهره‌های شهره، همواره عامل واسطی در پیاده سازی اهداف جریانات فرصت‌طلب معاند بوده‌اند. چنانچه در قائله‌ی اخیر نقش این چهره‌ها که بیشتر ذیل عنوان سلبریتی جای می‌گیرند، در تشدید بحران‌های داخلی غیرقابل انکار است.

حال آنکه فعالیت‌های این افراد در بستر فضای مجازی و نقل روایت‌هایی که صحت آنان در هیچ مرجع قانونی تایید نمی‌شود، اتفاق تازه‌ای نیست و در مقاطع مختلفی که کشور با آشوب داخلی مواجه بوده، شاهد چنین رفتاری از سوی آنان، یا با تمعد یا از روی ناآگاهی بوده ایم.

تاسف برانگیزتر اینکه ضعف رسانه‌های داخلی و بی‌اعتمادی مردم به رسانه‌های رسمی، خود عاملی در سوق دادن مردم به گرداب فضای رسانه‌ای مسمومی است که امثال سلبریتی‌ها و شبکه‌های وابسته‌ی خارجی خالق آن هستند.

چه جای بخشش درخصوص چهره‌هایی است که در رسانه‌های داخلی و در راس آن رسانه‌ی ملی به شهرت رسیده‌اند، اما در مقاطع مختلف با طرح دعوای بی‌اساسی که فاقد هر نوع سند معتبری است، چنین آتش بیار معرکه می‌شوند؟

جز این است که این افراد با سوءاستفاده از موقعیتشان، خود را دارای مصونیت قضایی می‌بینند؟

سوال اینجاست که چرا رفتار مراجع قضائی در برهه‌های مختلف به گونه‌ای بوده که ایشان این مصونیت را، چنین طلبکارانه، از حقوق بدیهی خویش می‌پندارند؟ این‌ها همه درحالی است که به کرات شاهد حمله‌ی انواع و اقسام اتهامات دستگاه‌های دولتی و قضائی به افرادی بوده‌ایم که پیگیر مطالباتی به حق بوده‌اند.

ما دانشجویان عضو انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه الزهرا(س) به عنوان بخش کوچکی از بدنه‌ی جنبش دانشجویی از حضرت عالی به عنوان رئیس مهمترین دستگاه برقراری نظم عمومی و پاسداری از حقوق عامه تقاضا داریم تا مامشات با این گروه را کنار بگذارید و در مقابل افرادی که با بیان ادعاهای خلاف واقع و غیرقابل اثبات، بر آتش آشوب و التهاب می‌دمند، مطابق عدالت قضائی برخورد کنید.

و السلام علیکم

_ رونوشت به جناب‌آقای اسماعیلی؛ وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی

_ رونوشت به جناب آقای جلیلی؛ رئیس محترم صدا و سیما جمهوری اسلامی

رسانه‌ی امروز، بستری است بسیار قدرتمند که در اختیار سازندگان سرمایه‌دار خود تا به امروز توانسته است جریان‌هایی راه بیندازد و خود را در پشت ظاهری فریبنده بیاراید و هدایت اذهان را بدست گیرد. او می‌تواند هر فرد را، چه آگاه و چه جاهل از عرش به فرش و بالعکس برساند و دیگران را به سان یک عروسک خیمه شب بازی به کار گیرد.

هنگامی که سیاستمداران در عرصه سیاست نتوانند به اهداف مدنظر خود برسند، این رسانه است که به مانند یک بازی شطرنج مهره‌های خود را در جهت مطلوب سیاست به حرکت در می‌آورد. از جمله این مهره‌ها افرادی‌اند که به مرور و کمک رسانه‌ها تبدیل به سلبریتی‌هایی می‌شوند که تنها یک فرد مشهور در بین عوام نیستند. در حقیقت این افراد جز آن که آلت دست سیاست‌های رسانه باشند، هیچ هنر دیگری از آن خود ندارند. اگر رسانه نباشد تا آنان را بزرگ کند، همانطور که کوچک بوده‌اند می‌مانند. این رسانه است که به آنان هویت می‌بخشد و معجزه می‌کند.

اگر در جایی سیاست نتواند کاری از پیش ببرد، رسانه سلبریتی‌های پیاده نظام خود را در قالب فردی که امین و مورد اعتماد جامعه معرفی شده است به میدان نبرد می‌فرستد. آنان با نظر بر آن که خود را دلسوز نشان می‌دهند، اعتماد عموم مردم را به دست می‌آورند و در زمین بازی سیاست، نقش خود را به خوبی بازی می‌کنند.

حوادث اخیر که در جامعه ایران به وقوع پیوسته است، به خوبی توانسته دست طمع‌کار چنین سلبریتی‌هایی را رو کند. سلبریتی‌هایی که از طریق این خاک به نان و نوایی رسیده‌اند، حال با پشت پا زدن به تمام مسیری که برای شهرت یافتن طی کرده‌اند، به سان عروسک خیمه شب بازی آلت دست دشمنان میهن‌شان شده‌اند. آن‌ها چه در جشنواره‌های داخلی که همواره با آه و ناله‌های شان همراه بوده و چه در جشنواره‌های خارجی، در تلاش بوده‌اند تا نظر رسانه‌های غربی و سیاست‌های آن را نسبت به خودشان جلب نمایند. بدین صورت نه تنها کمکی به جامعه ایران نمی‌کنند، بلکه باعث انزجار عموم مردم نیز می‌شوند.

از سویی دیگر سلبریتی‌های خارجی هستند که آنان نیز با هدف سیاست‌های غربی، به طوری بزرگ نمایی می‌کنند گویی که جامعه ایران را می‌شناسند و در آن زیست کرده‌اند. این سلبریتی‌ها که عمدتاً در این دوران نقش کاسه‌ی داغ‌تر از آتش را ایفا کرده‌اند، در تلاش بوده‌اند تا تظاهر نمایند که دلسوز مردم ایران هستند. حال آن که گویی جنایت‌هایی که امپریالیسم و پس از آن ملل متمدن غربی بر سر خاورمیانه آورده‌اند را از یاد برده‌اند. سال‌های سال است که سیاست‌های دولت‌های به ظاهر متمدن، آسایش را از خاورمیانه و ملت‌های دیگر گرفته است، اما هیچ کدام از این سلبریتی‌ها در این سال‌ها اشاره‌ای نیز به آن نکرده‌اند. البته که خود را به فراموشی زدن همواره عادت و رسم این دولت‌ها و دست‌نشانده‌های آنان چه داخلی و چه خارجی بوده است.